

1. Stel dat je vriend je laat vallen...

Stel: je zit op voetbal en jouw team doet het supergoed dit jaar. Meestal winnen jullie, zelfs van een paar héél sterke tegenstanders! Maar toch blijft het spannend, want er zijn nog een paar heel sterke ploegen. En dan, op een dag, is er de laatste wedstrijd. Alles hangt af van die wedstrijd. Als jullie dié winnen, ben je kampioen. Iedereen heeft getraind, getraind, getraind. En eindelijk is het zover, de finale. In de eerste helft gaat het niet goed. De tegenstander scoort: 1-0... En de tegenstander scoort nóg een keer: 2-0. In de rust gaat de trainer met jullie in gesprek. Hij geeft tips, en hij zegt: 'Jongens, jullie kunnen het!' En wat gebeurt er? Kort na de rust maken jullie een doelpunt: 2-1! En éven later nóg een keer: 2-2! Het is ongelooflijk spannend. En dan, helemaal op het eind, in de blessuretijd, scoren jullie nóg een keer. Het is jouw bésté vriend die het doelpunt maakt. Je allerbeste vriend. Maar weet je wat het probleem is? Het is een schot... in jullie eigen doel. Per ongeluk. O nee, hè... Je bésté vriend heeft het hele seizoen verknaald. En als je dan het veld afloopt, wat doe je dan? Iedereen scheldt hem uit, jouw beste vriend. En het zou zómaar kunnen dat jij net doet of je hem niet kent. Het zou zómaar kunnen dat je het óók zégt: 'Sukkel! Het is allemaal jouw schuld! Ik wil niks meer met jou te maken hebben!' Maar nou even de andere kant. Hoe zou het zijn voor je beste vriend? Hij heeft keihard zijn best gedaan. Hij heeft zich helemaal in het zweet gewerkt. Maar per ongeluk maakt hij een domme fout. Zo'n ontzettende afgang, waar iedereen bij is. Zo'n ontzettende blunder. Hij schaamt zich door de grond heen. En dan komt hij zijn beste vriend tegen, dat ben jij. En terwijl hij zó in de put zit, zeg jij tegen hem: 'Sukkel, ik wil niks meer met jou te maken hebben.' Juist als je het hárdste een vriend nodig hebt, laat die vriend je vallen als een baksteen.

2. Petrus laat Jezus vallen

Voel je hoe érg dat is? Als een vriend je laat vallen? Juist op een moment dat jij het heel moeilijk hebt? En toch is dat precies wat Petrus doet, in het verhaal dat we hebben gelezen. Jezus heeft het al heel vaak gezegd tegen Zijn discipelen: 'We gaan naar Jeruzalem, en daar zal Ik gevangen genomen worden, en gedood aan een kruis.' Maar het lijkt wel alsof Zijn discipelen het niet horen. In iedere geval begrijpen ze het niet.

Op een avond viert Jezus met Zijn discipelen het Joodse Paasfeest, de Paasmaaltijd. Bij die maaltijd zegt Jezus: 'Vannacht zullen jullie Mij állemaal in de steek laten. Allemaal.' De discipelen begrijpen er niets van. Ze zijn toch vrienden van Jezus? Petrus zegt: 'Heer, al zou iedereen U in de steek laten, ik nooit!' En dan zegt Jezus: 'Petrus, nog in déze nacht, nog voordat de haan kraait, zul je drie keer zeggen dat je Mij niet kent, dat je niets met Mij te maken hebt.'

Petrus gelooft er niks van. Dat kán niet!

Daarna gaat Jezus, samen met hen, naar een boomgaard, waar olijfbomen staan. Daar gaat Jezus bidden. Hij wil graag dat Zijn discipelen wakker blijven, maar ze vallen allemaal in slaap. En dan, kort daarna, wordt Jezus gevangen genomen. De soldaten hebben Hem gevonden, want één van de discipelen heeft de weg gewezen: Judas, de verrader. En als Jezus wordt meegenomen, dan vluchten alle andere discipelen álle kanten op. Ook Petrus.

Jezus had gelijk: iedereen laat Hem vallen. Zélfs Zijn beste vrienden.

Dan wordt Jezus naar het huis van de hogepriester gebracht. En het lukt Petrus om ook binnen te komen. Hij staat op een binnenplaats, daar kan hij goed zien wat er met Jezus gebeurt. Het is nacht en het is koud. Samen met andere mensen staat hij zich te warmen bij een vuurtje. En opeens is er iemand, een meisje dat daar werkt, die zegt: 'Hé, die man, die ken ik. Die was ook bij Jezus!' Petrus schrikt. Hij is opeens heel bang. Zouden ze hem ook gevangen nemen, net als Jezus?

'Welnee, mens, ik ken Hem helemaal niet!' zegt Petrus. Maar even later is er iemand anders, die tegen Petrus zegt: 'Hé! Jij hoort ook bij Jezus!'

'Welnee, man!' zegt Petrus. 'Ik hoor helemaal niet bij Hem!'

Een uur lang gaat het goed. Maar dan is er wéér iemand, de derde, die het zegt: 'Ik weet zeker dat jij bij Jezus hoort! Jij komt ook uit Galilea, net als Jezus!' En weer zegt Petrus: 'Welnee! Ik weet niet waar je het over hebt!'

En als Petrus dat zegt, dan kraait de haan. Wat had Jezus gezegd, bij de maaltijd? 'Voordat de haan kraait, zul jij drie keer gezegd hebben dat je Mij niet kent.' En Petrus schrikt van zichzelf.. 'Wát? Wat heb ik gedaan? Het klopt, ik heb drie keer gezegd dat ik niet bij Jezus hoor...' En Petrus, hij loopt weg en hij huilt, hij huilt... bittere tranen...

3. En jij? Laat jij Jezus vallen?

We hebben het verhaal gelezen, en misschien denk je wel: 'Hoe kun je dat nou doen, Petrus? Hoe kun je dat nou doen?' Maar hoe is het eigenlijk met onszelf? Met jou en met mij? Kom jij er altijd voor uit, dat je gelooft? Dat je christen bent? Dat je van Jezus houdt? Dat je naar de kerk gaat? Of schaamt je jezelf voor Jezus? Hoe is dat op school? Of in je sportteam? Schaamt jij je om te bidden, als je gaat eten? En als je een weekend weg bent met anderen, wat doe je dan op zondag? Zoek je een kerk op, of vind je dat een beetje te lastig?

En als je klasgenoten racistische grappen maken, of je collega's, of je medestudenten, wat doe jij dan? Er zijn allerlei momenten dat het erop aankomt: ben je trouw aan Jezus? Of niet? Doe je éven alsof je Hem niet kent?

Weet je, dat dit verhaal in de Bijbel staat, over Petrus, de belangrijkste discipel, die zó diep valt, dat vind ik wel heel bijzonder. De Bijbel is echt heel eerlijk. Want dit is zoals het gaat.

En nu zitten we hier als één grote familie, met jongeren en ouderen, en kinderen. Ik denk dat, hoe ouder je wordt, hoe meer je beseft dat het zo vaak mis gaat in je leven. Dat je kleur moet bekennen, als vriend van Jezus. En je doet het niet. Het gaat zo vaak fout...

Vriendschap... echte vriendschap. Petrus dacht dat hij een echte vriend van Jezus was. Maar toen het moeilijk werd, liet hij het afweten. En als Pétrus het al liet afweten, denk je dat jij en ik het dan beter doen? Als je dit bijbelverhaal leest, dan word je héél klein...

4. Jezus laat Petrus niet vallen!

En toch, toch is dat niet alles. Want er gebeurt nog meer. Wat doet Jezus eigenlijk? Weet je, Jezus doet drie dingen. Hij doet iets VOORDAT Petrus Hem verloochent. Hij doet iets ALS Petrus Hem verloochent. En Hij doet iets NADAT Petrus Hem verloochent.

Vóórdat Petrus zegt dat hij Jezus niet kent, heeft Jezus al iets voor Petrus gedaan. Dat zegt Jezus terwijl Hij aan tafel zit, met de discipelen, aan de Paasmaaltijd. Daar zegt Jezus dit, het staat in Lukas 22: 31 en 32: 'Pas op, Simon! Satan staat klaar om het jullie moeilijk te maken. Dan zal duidelijk worden wie van jullie trouw aan mij is en wie niet. Maar ik heb gebeden dat jouw geloof sterk genoeg zal zijn, Simon. Eerst zul je mij in de steek laten, maar daarna zul je mij weer dienen. Dan moet jij de andere leerlingen gaan helpen.'

Hoor je dat? Jezus wéét wat er gaat gebeuren. Hij weet dat Petrus Hem compleet zal laten vallen. En Jezus heeft al op Zijn knieën gelegen om voor Petrus te bidden. Hij heeft gepleit bij de Vader: 'Vader, geef dat Petrus zijn geloof niet zal verliezen.' Dat is het eerste: op het moment dat Petrus zegt: 'Jezus?! Ik kén Hem niet! Nooit van gehoord!' – op dat moment heeft Jezus al voor hem gebeden. Dat is échte vriendschap. En dan, op het moment zelf. Wat staat er? We hebben het gelezen, Lukas 22: 60: 'Terwijl Petrus nog aan het praten was, kraaide er een haan. De Heer draaide zich om en keek Petrus aan.' Dit is zo indrukwekkend... Terwijl Petrus het contact radicaal verbreekt, doorsnijdt, draait Jezus Zich om en herstelt het contact. Petrus schaamt zich voor Jezus, maar Jezus schaamt Zich niet voor Petrus. Die éne blik van Jezus zegt álles... 'Wat een Vriend is onze Jezus...'

En dan is er nog iets, láter, als Jezus gestorven is, maar ook weer opgestaan. Hij ontmoet dan zeven van Zijn discipelen in het noorden van Israël, aan het strand van het Meer van Galilea. Het is 's morgens vroeg, en opnieuw is er een vuurtje waar ze zich aan warmen, net als op die binnenplaats, waar Petrus drie keer zei dat hij Jezus niet kende. Daar, op het strand, opnieuw bij het vuur, vraagt Jezus aan Petrus: 'Simon, zoon van Jona, houd je van Mij?' En Petrus weet precies waar het over gaat. Met die ene vraag komt Jezus terug op zijn verloochening. En Petrus zegt: 'Ja, Heer, U weet toch dat ik van U houd.'

Jezus kijkt hem aan en Hij geeft Petrus een opdracht: 'Zorg goed voor Mijn lammetjes.' Nota bene Petrus, die Jezus heeft laten vallen, krijgt van Jezus opnieuw een taak. Hij krijgt vertrouwen. Drie keer stelt Jezus zijn vraag, drie keer geeft Petrus antwoord, en drie keer krijgt hij vertrouwen. 'Zorg goed voor Mijn schapen, Petrus.' Dit is zo'n wonder van liefde, van genade, van diepe, diepe vriendschap. Onvoorstelbaar. Zó is Jezus!

5. Hij laat ook jou niet vallen!

En Hij is dat óók voor jou. Beseft je dat? Hij is een Vriend voor het Leven. Voor het éeuwige Leven! Hij is een Vriend die álles voor jou heeft overgehad. Een Vriend die trouw is tot in de dood, de dood aan het kruis.

En jij? Ben jij trouw aan Jezus? En werkt dat ook door in je leven? Volg je Zijn voorbeeld, of doe je wat je zelf wilt? Geef je Hem liefde? Of staat Hij altijd maar op je te wachten? Omdat jij andere dingen belangrijker vindt? De vriendschap van Jezus is een Bron waaruit je mag putten, ook voor jouw vriendschappen met mensen.

Ik las een heel mooi voorbeeld van vriendschap. Het verhaal gaat over de Olympische Spelen van 1936 in Berlijn. Adolf Hitler was aan de macht in Duitsland. Hij wilde laten zien dat de Duitse sporters, blond en blank, de allerbeste ter wereld waren. Vooral Afrikanen werden veracht. Eén van hen was Jesse Owens, een Amerikaan met Afrikaanse wortels. Het was vrijwel zeker dat hij wereldkampioen zou worden op het onderdeel verspringen. Maar door de druk die hij voelde tijdens die spelen, werd hij zenuwachtig. Zijn eerste en tweede sprong mislukten, hij zette te laat af. Nog één fout en hij mocht niet meer meedoen. Moedeloos zat hij op het grasveld.

Toen kwam er iemand naar hem toe, die óók meedeed met het verspringen, een lange, blonde Duitser, Luz Long. Ze praatten samen, en iedereen vroeg zich af waar ze het samen over hadden. Luz Long, die zei: 'Jesse, jij kunt dit onderdeel zeker halen. Als je nu voor de zekerheid twintig centimeter vóór de startlijn afzet, dan nóg haal je deze ronde!' Temidden van alle haat tegen Afrikanen was hier een Duitser die zijn Afrikaanse concurrent aanmoedigde. De derde sprong ging goed. Jesse Owens won in Berlijn vier gouden medailles. En wie was de eerste die hem feliciteerde? Luz Long! Voor het oog van Adolf Hitler en van alle belangrijke mensen stond ze samen voor de camera en liepen ze samen naar de kleedkamer. Owens heeft Luz Long nooit meer ontmoet. De Duitser kwam om in de oorlog. Owens schreef later: 'Je kunt al mijn bekens en medailles

omsmelten, maar ze wegen niet op tegen de vierentwintigkaraats vriendschap die ik voor Luz Long voelde. Luz Long was de man die de woede van het derde Rijk en van Adolf Hitler riskeerde door de overtreding te begaan mij vriendschappelijk de hand toe te steken.' Dát is vriendschap. Dúrvén. Je nek uitsteken voor een ander.

6. Voor wie ben jij een vriend?

Voor wie ben jij een vriend? Voor wie ben jij dat déze week? Denk aan Jezus! Denk eraan hoe Hij gebeden heeft voor Petrus, hoe Hij Petrus aankeek, contact maakte, en hoe Hij weer vertrouwen gaf. Dát is je Heer! Ga achter Hem aan! Aanbid die hemelse Vriend, die Vriend voor het Leven. En wees een echte vriend voor de mensen op jouw pad. Amen.

René van Loon, dominee in De Samaritaan

Wie dat wil mag me altijd bellen of mailen: 010-4426280, renevanloon@samaritaan.org